Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [po 1916-06-07], [iš Petrapilio – į Maskvą].

Išpynė kvepmenos kasas,

Išpynė kvepmenos kasas,

Ir šerkšmenos skruostai prigijo…

Sapnų gegužės kupina

Širdis aplenkti sapną bijo…

Žingsnių lengvumas — ir grazna!

Krūtinė tirpsta ir banguoja!..

Dėkinga deivės atnaša

Šneka gėlynų tealsuoja…

Ateina vakaras grakštus,

Tinklais, šešėliais užliūliuoja —

Užmiršta dūšia verpetus — — —

Aš, tarnas burtų ir maldų,

Genuos sapnus taku žaliuoju —

In viešnią vakaro skubu… [1]

Šiandie po mano atvažiavimo Petrapilin pirma šilta diena, užtat, nors ir naktį nemiegojęs, bet jaučiuos labai puikiai.

Saulė taip šviečia, tokie ryškūs spinduliai — o saulę aš myliu! Einu per gatvę be kepurės ir juokiuos, žiūriu i[n] saulės spindulių tinklus ir juokiuos, žiūriu in atšvitrius bangose ir juokiuos — juk taip gerai, kai saulė šviečia, kai spinduliai bučiuoja.

I[r] šiąnakt pirmąsyk lengva širdžia važiuosiu „*на стрелку*“ [2] lakštingalės pasiklausyt. Dabar skubu pas Sugintą [3], o su juo trauksime pas Gruzdytę [4], del nekurių mažmožių reikia vizitą padaryt. Aš ant savęs labai, labai pykstu, kam aš tau rašiau tokias atvirutes — juk aš taip Tave prikankinau jomis. O man kas — audra perėjo, saulė prašvito, aš ir juokiuos. O jei dar gaunu pievų, gėlių, miško, vilnių pasakų… Būčiau tylėjęs — ir nebūtau Tave kankinęs. Mat vis tik prieš Tave nedėkingas esu.

Tą savo nelemtą kareiviją aš jau ir užmiršau. Gal prisiminsiu — kai ligoninėn atsigulsiu — o dabar — kam tai minėt — giedrų dangų temdint.

Tegu Visam pasauliui būna gerai.

O Tu, Sesutėle, kad iš baltųjų vandens lelijų kasdien gražesnių vainikų prisipintum.

Kad Tau maudanties saulės spinduliuose būtų gerai, gerai.

Buč[i]u[o]ju Tave, Sesutėle.

Bolyt[i]s

'Pabučiuok Zoską [5] ir Mutką. [6]'

KOMENTARAI

[1] BS eilėraščio be pavadinimo „[Išpynė kvepmenos kasas]“ pirminis variantas, švarraštis, pieštuku. Galutinį eilėraščio tekstą žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 153. Eilėraščio teksto ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid*., p. 765–766.

[2] стрелка ~ *rus* =strėliukė.
„Jaunas poetas ypatingai mėgo „Strėlką“ (strėlikė), siaurą žemės rėžį, kaip dalgis įsikišusį jūron ties Petrapiliu. Čia baltosios naktys būna nepaprastai gražios, jos neduodavo miegot Baliui…“ (Janina Narūnė-Narutavičienė, „Panevėžyje ir Petrapilyje“, in: *BSNM*, sudarė Vanda Sruogienė, Vilnius: Regnum fondas, 1996, p. 46).

[3] Antanas Sugintas (1890–1971), 1915 m. išleisto almanacho „Aušrinės keliai“ redakcijos narys. 1916 m. baigė teisę Petrogrado universitete.

[4] Kitame laiške BS pasitaiso: „Ėjau ne pas Gruzdytę, o pas Galkytę (daktarą)“ (žr. BS laiškas VČ, [po 1916-06-07]_7].

[5] Sofija Kymantaitė-Čiurlionienė.

[6] [Mutka].